

og alt Aarhus By værdig, og den vilde være vort Samfund værdig og vort offentlige Trafikvæsen værdig, medens den Bygning, den Art midlertidig Husvildebarak, som — jeg ved ikke hvilken Arkitekt fra Statsbanerne nu i den Ilte Time lader opføre, er Aarhus By uværdig, den er som arkitektonisk Arbejde miserabel, og den er for vort danske Samfund, som skal vise sine Bygninger til Udlændinge og daglig selv skal se paa dem, absolut utilstedelig.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Slesbager vil jeg gerne gentage, at Kendsgerningerne med Hensyn til Plads taler jo deres Sprog. Der er ingen Fiskere i Thyborøn Havn, og Havnen ved Hirtshals kan der af gode Grunde ingen Fiskere være i, saa før der kan blive Tale om Pladsmangel, maa dog de to Havne fyldes. Det ærede Medlem Hr. Slesbagers Argumentation gik i øvrigt ud paa, at det store Fiskeri i høj Grad var tiltaget. Heri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Men Konsekvensen deraf maa ogsaa blive, at det i og for sig er ligegyldigt, hvor paa Vestkysten der anlægges Havne, naar blot der er Havneplads nok, og det er altsaa det, der er for den kommende Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Rode bygger altsaa sin Opfattelse af hele dette Problem paa Vestkysthavnekommissionen og gør aabenbart ikke Forsøg paa at tage de nye Momenter med i Betragtning, som er kommet frem, siden denne Kommissions Betænkning blev afgivet. Af disse maa jeg atter fremhæve det Moment, som ligger i Thyborøn, som — hvad ogsaa den højtærede Minister fremhævede — viser, at vi her har faaet en ganske udmærket og en næsten i det uendelige udvidelig Havn og udvidelig for meget smaa Beløb. Et saadant Argument ligger det altsaa udenfor det højtærede Medlem Hr. Rodes Betragtninger at tage med op i sine Overvejelser, og dette forstaar jeg meget godt, idet det at støtte sig til et kompakt Flertal jo altid var en udmærket demokratisk Stilling. Derimod forstaar jeg mindre godt den Fantasi, hvortil det højtærede Medlem kan svinge sig op, naar han siger, at han forstaar, at Kassandras Rolle er en behagelig Rolle at have. Det havde jeg dog ikke troet; for er der noget, det højtærede Medlem aldrig gør, saa er det at have en anden Mening end den, man kan antage, at mange andre har.

Lango: Da Finanslovforslaget var til første Behandling, havde jeg Lejlighed til at udtale min Beklagelse over, at den højt-

ærede Trafikminister vilde foretage en Udsættelse af Anlægget af Aarhus Banegaard. Der var den Gang fremkommet Forlydender i den Retning, og jeg benyttede da Lejligheden til at udtale Ønsket om, at denne Udsættelse ikke maatte ske. Paa det Tidspunkt havde jeg ikke tænkt mig, at det var Meningen at lave hele Planen om, saaledes som man nu har faaet en vis Sikkerhed for, at den højtærede Minister tilsigter. Flere ærede Talere har fremhævet det uheldige ved den Ordning, man nu vil træffe. Jeg skal ikke gentage de Argumenter, der derved er fremført.

Det er klart, at en Løsning af et Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Aarhus Banegaard maa være en Løsning, der virkelig tager Hensyn til den Udvikling, en By som Aarhus maa antages at faa. Hvis det danske Samfund i det hele udvikler sig paa en sund og god Maade, er der ingen, der tvivler paa, at et af de Steder, hvor Udviklingen vil være kraftigst, er Aarhus. Aarhus har i Kraft af sin Beliggenhed, sine Besejlingsforhold og sine andre Muligheder for at være en Handels- og Industriby overordentlig store Udviklingsbetingelser. Derfor vil en Løsning af Trafikforholdene i Aarhus kun kunne blive god, naar den tager Hensyn til Byens fremtidige Udvikling. Jeg kan lige saa lidt som tidligere Talere se, at den Løsning, der nu tilsigtes, vil være en saadan.

Den højtærede Trafikminister sagde, at man vilde jo kun tage en Etage bort, og det var en Etage, der kun var sat paa af Skønhedshensyn. Jeg kan dog ikke tro, at Skønhedshensyn alene har været det ledende ved Anbringelsen af en saadan Etage. Den højtærede Minister sagde ogsaa, at man vilde faa omtrent lige saa megen Plads i Bygningen efter den nye Plan som efter den gamle. Jeg forstaar ikke, hvorledes man ved et saa betydeligt Indgreb som det at tage en hel Etage væk skal kunne opnaa, at der bliver samme Plads som efter den hidtidige Plan. Endvidere sagde den højtærede Minister, at Aarhus Byraad havde ikke sluttet en saadan Overenskomst med Trafikministeriet, at det nu med Rette kunde beklage sig. Det er muligt, at der ikke er en Overenskomst med udtrykkelige Bestemmelser om dette Forhold, men Aarhus Byraad har maattet gaa ud fra, at det var en Forudsætning, at Planen blev gennemført, saaledes som den i sin Tid var vedtaget, og det er jo store Ofre, Aarhus har bragt for at faa sine Jernbaneforhold ordnet tilfredsstillende.

Jeg vil derfor udtale det Haab, at det